

тлумачення євангельських текстів. Рецензія А. виявилася негативною, а цей твір у Росії був визнаний як єретичний. Із 1627 до 1630 рр. А. був ігуменом Нікітського монастиря в Переяславі-Залеському, з 1630 до 1634 рр. – архімандритом Володимирського Рождественського монастиря.

Література: Мицько І. З. Острозька слов'яно-греко-латинська академія (1576-1636). – Київ, 1990. – С. 95; Харлампович К. Западнорусские православные школы XVI и начала XVII века, отношение их к инославным, религиозное обучение в них и заслуги их в деле защиты православной веры и церкви. – Казань, 1898. – С. 41, 110-111.

Петро Кралюк

Ахілеос Еммануїл (* ? – † ?)

Культурний діяч. У 1580-1584 рр. навчався у Римській грецькій колегії св. Афанасія, яка готувала католицьких місіонерів для православного Сходу. У надрукованому в 1593 р. Львівським братством посланії Мелетія Пігіса “Про християнське благочестя” вміщений грекомовний вірш А. на честь його автора. 30 січня 1595 року написав листа з Острога до Дубна Кирилові Лукарісу. Ймовірно, співпрацював із діячами Острозького осередку, які широко використовували грецькі тексти. Міг викладати в ОА грецьку мову.

Література: Киселев Н. П. Греческая печать на Украине в XVI веке // Книга. – Москва, 1962. – Сб. 7. – С. 191; Мицько І. З. Острозька слов'яно-греко-латинська академія (1576-1636). – Київ, 1990. – С. 82.

Петро Кралюк